

[Økonomi- og budgetministeren.]

fuldt i en diskussion at drøfte spørgsmålene ud fra nutidige forudsætninger. Og jeg tror ikke, man skal lukke øjnene for, at den nutidige udvikling indebærer en dobbelttendens: den indebærer en koncentrationstendens, men den indebærer også en decentralisationstendens — ikke en decentralisationstendens, der betyder, at hver eneste kommune i et egnsudviklingsområde skal have en eller anden offentlig institution, men jeg tror, at man kan fremme egnsudviklingsområdernes udvikling, hvis man skaber lokale vækstcentre, som lokalt udstråler virkninger til et større område, og hvorved man kan kombinere visse af centralisationens fordele med visse af spredningens fordele. Men jeg er da meget villig til, hvis der nedsættes et udvalg angående dette forslag til folketingsbeslutning, at diskutere dette spørgsmål også med hr. Poul Dam i udvalget.

Hr. H. C. Toft var lidt utilfreds med det, der var kommet ud af det tidligere udvalgsarbejde, og den utilfredshed kan jeg for så vidt dele. Jeg vil endda sige netop dele, for det er jo overvejende i den tidligere regerings tid, at langsomheden har gjort sig gældende i udviklingen. Jeg vil være meget interesseret i, at vi kan fremme tempoet, men jeg vil gerne understrege som et synspunkt, jeg tror vi skal lægge afgørende vægt på, at vi må ikke igennem det, hr. Poul Dam kaldte en romantisk indstilling til udflytningen, gøre vores administration mere besværlig, mere omkostningskrævende og mere tungt knirkende, end den er i forvejen. Jeg mener, opgaven må være den modsatte, og derfor må det synspunkt have en ganske stor vægt, når vi kommer til den konkrete diskussion om, hvilke udflytninger der kan foretages.

Ordføreren for forslagsstillerne (H. C. Toft): Jeg var selvfølgelig meget glad for at høre, at ministeren var enig med mig i, at det var gået for langsomt med udflytningerne, men når ministeren giver udtryk for, at det i overvejende grad var under den sidste regering, det gik langsomt, må jeg sige, at det kan ikke være rigtigt. Det udvalg, jeg omtalte før, blev jo nedsat under daværende statsminister Kampmann i 1961 og arbejdede under forskellige ministre helt op til 1967. Det eneste, man nåede

at udflytte, var, så vidt jeg erindrer, egnsudviklingsdirektoratet til Silkeborg. Først under den afgående regering, den borgerlige regering, foretog man større udflytninger, jeg nævner igen den kgl. grønlandske handel og hærens materielkommando, og der var også andre under planlægning, hvis vi havde skullet fortsætte.

Jeg har en enkelt bemærkning til. Ministeren talte om, at på baggrund af den tidligere regerings erfaringer med hensyn til den måde, personalet var blevet orienteret på, ville ministeren og regeringen overveje nu at gøre det på en anden måde. Jeg havde forstået det bedre, hvis ministeren havde sagt, at de erfaringer, som ministerens kollega hr. Kampmann havde gjort vedrørende personalepolitik over for personalet i vejrdirektoratet, var det, der dannede baggrund for de konklusioner, ministeren nu vil drage.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Jeg tror, jeg sagde til hr. H. C. Toft, at jeg kunne dele hans opfattelse med hensyn til langsomheden, og udtrykkelig sagde, at deri lå jo en erkendelse af, at det var gået langsomt — sådan håber jeg hr. H. C. Toft opfattede det — også under den tidligere socialdemokratiske regering.

Jeg vil gerne sige med hensyn til erfaringerne, at dem kan vi også dele.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget's overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (From): Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden og på søterritoriet
og